

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 10. Pugna ad Tiberiadem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

in primis contra Templarios movebat, tollere intempestive recusarunt. Ergo ille Christianorum regiones anno millesimo centesimo octogesimo septimo cum exercitu plus quam quinquaginta millium invadit. Musulmannorum pars præmissa apud Tabariam seu Tiberiadem Girardum Bideford, Magistrum Templariorum & Rogerium *des Moulins* Magistrum Hospitalariorum occupavit, eosque incautos aggressi Infideles, prima die Maji anno millesimo centesimo octogesimo septimo profligarunt. Girardo fuga saluti fuit, Rogerius cæsus, multi Templariorum capti, & sexaginta vita in prælio exuti. Saladinus, successu accensus, Tiberiadem urbem in Comitum Tripolitani ditione obsidet (nam Princeps iste Reginae Hierosolymæ precibus dederat, ut fœdera cum Saladino arumperet) hostes urbem primo impetu ad deditorem compulerunt, sed præfidiarii munitæ arcis, fortiter sibi commissam stationem propugnantes, Infidelium exercitum multis diebus morati sunt.

§. X.

Pugna ad Tiberiadem.

Interim Rex Guido Lusignanus, ceterique Principes Christianorum omnes ad præstandum celeriter auxilium veniebant,

Sæcul. XII.
A. C. 1187.

G Nang.
Chro.

an. 1186.
1187.

Roger.
p. 635.
Vie M. S.

Epist. in
Chron.
Reichersps
an. 1187.

Hist. Eccles. Tom. XVIII.

O bant,

Sæcul. XII.
A.C. 1187.

bant, ac universis viribus collectis ad Acriam urbem castra posuerunt. Ambo exercitus die Jovis, secunda Julii, anno millesimo centesimo octogesimo septimo, in conspectu fuere, manusque conferere die Veneris, quæ Musulmannis sacra & optimi ominis est, cœperunt. Biduo autem pugnatum & multum humani sanguinis fufum, cum tandem Christiani, numero hostium obruti, siti que & laboris immanitate oppressi ingenti clade devicti sunt. Omnes, qui arma projicere cunctabantur, ad interneccionem deleti. Ab hoste captorum præcipui fuere, ipse Rex Guido Lusignanus, Arnaldus * Castellionensis, duo Magistri Templi & Hospitii. Nullius autem rei jactura magis omnium animos perterruit, quam Sanctæ Crucis, quam pro more ad hoc bellum attulerant. Gerebat eam Episcopus Acriensis, eoque in pugna occiso, quidam Ecclesiæ Hierosolymitanæ minister tenuit, de cujus manu eam Infideles raperunt. Amissa Crux non minus Christianos Orientis & Schismaticos quam Latinos afflixit. Musulmanni vero, hanc a se captam, opimam prædam, ac pretiosissimum victoriæ suæ præmium existimarunt. Comes Tripolitanus, postquam in paucis raro fortitudinis exemplo dimicasset, viam, qua evaderet, per densos hostium cuneos gladio suo sibi aperuit,

* Al. Reginaldus.

aperuit, ac Tyrum pervenit, ubi haud diu post occubuit, tam Christianorum quam Musulmannorum horror; quippe Christiani infelicem pugnae exitum ipsius proditioni tribuebant, & illi perfidum abominabantur, quod fidem in toto foedere datam fregisset (*).

Saecul. XII.
A.C. 1187.

O 2

Præ-

(*) Hic error typi deprehenditur; nam ex ipso Fleurio §. XI. apparet, Raimundum Comitem Tripolitanum, ex Comitibus Tolosanis ortum, Regis Hierosolymæ Balduini IV. affinem, demum Tripoli occubuisse. De quo Pater Pagi ad hunc annum ex Chronico Nangii ista refert. *Inter hæc Conradus Marchio filius Conradi de Monte ferrato Tyrum applicuit Tunc Comes Tripolitanus, qui illuc post bellum Tiberiadis confugerat, videns potentiam Marchionis, omnibus suspectus & omnes suspectos habens Tripolim fugit; cui statim Salahadinus mandavit, ut pacta, quæ sibi juraverat, jurare suos quoque juberet. Comes civibus convocatis jurare illos imperat, dicens cedendum esse temporis, nec posse Salahadino resisti; responderunt cives, minime se jurare nisi prius formam audiant juramenti, & super hæc inducias usque ad mane petentes accipiunt. Ea nocte Comitem illum divina ultio percussit; res dissimulari non potuit; nam corpore defuncti nudato, quia nuper Circumcisionis stigma susceperat, apparuit; unde palam fuit, quod se Salahadino confederans Sectam Sarracenicam coeperat observandam.*

Sæcul. XII.
A.C. 1187.

G. Nang.

*Saladinus
Victor.*

Vie M. S.

Prælio victor Saladinus illico Tabernaculum figi præcepit, & nobilissimos captivorum in conspectum adduci. Tum, omnibus recedere iussis, aliquamdiu oravit, Deoque gratias egit, ratus, prosperam armorum sortem non tam suis viribus tribuendam, quam debitam Christianorum peccatis pœnam esse censendam. Precibus peractis, Guidonem Lusignanum, Arnaldum Castellionensem, ceterosque Principes, rursus adesse jubet, & apud se confidere; cumque singulorum fauces diuturna siti arere cerneret, suis innuit; sorbitionem nive admota refrigeratam afferrent, & ipse potionem Guidoni Regi porrigit. Bibit ille, moxque scutulam Arnaldo sibi proximo tradit. At Soldanus per interpretem Regi significari iussit; te, dato potu, sitientem refocillare volui, neutiquam vero hoc monstrum hominis, qui, me vivo, salvus esse non debet. Nempe inter Arabes mos antiquus vigeat, quam hodieque in deserto grassatores, etsi alias pessimi sint, servant, quod captivos suos nunquam enecent, si eis vel cibum vel potum præbuerint. Hoc in illa gente hospitii jus inviolatum habetur.

Saladinus igitur Francorum Principes in aliud Tabernaculum ad capiendum cibum dimittit, cumque remotis mensis iterum omnes tabernaculum suum intrare

intrare jussisset, conversus ad Arnaldum, ^{Sæcul. XII.}
 crudelitatem, qua Musulmannos ha- ^{A.C. 1187.}
 buisset, acriter exprobravit, tum etiam,
 quod Mahometem maledicè appellasset,
 Meccamque & Medinam urbes diripere
 conatus esset. *Restat nunc, inquit, ut*
Propbetam & Religionem nostram ulci-
scar. Nihilominus se eam profiteri velis,
omnes nobis illatas injurias tibi condono.
 Respondit constante animo Arnaldus,
 velle se Christianum mori, tamque ob-
 lata a Sultano beneficia quam jactatas
 minas contempsit. Tunc vero Saladi-
 nus, ira superante, repente prosiliens,
 nudato acinace intrepidum in capite ferit,
 corporisque custodes illico plurimis telis
 confodiunt. Corpus extra tabernacu-
 lum projectum tota illa die ibi jacuit.
 Ita Saladinus voto se exsolvit, & Ar-
 naldus Castellionensis errata prioris vitæ
 expiavit Martyrio, cujus rei adjuncta soli
 Scriptores Mahometani nobis tradide-
 runt. Noxis admittis, quæ nulla excu-
 satione dilui possunt, adnumero, quod
 Arnaldus fidem publicis pactis datam
 sæpe violaverit. Ceterum omnes Tem-
 plarii & Hospitalarii Equites, in illo præ-
 lio capti, jugulati sunt, atque Templarii
 ducentos ita necati numerabantur. Sa- ^{Ep ap Rog.}
 ladinus cum eos interficiendi mandata ^{ad p. 637.}
 daret, dixit: se toti provinciæ maximum
 haud dubie beneficium præstiturum esse,

Secul. XII. si eam Sicariis & nefandis latronibus
A.C. 1187. purgaret. Nempe Templarii nec in pace
 nec in bello Musulmannis parcebant.

Saladinus Tiberiadis arce in potestatem redacta, ad urbem Acriam, quæ ab antiquis Ptolemæis dicebatur, admovit exercitum, ex omnibus urbibus maritimis Christianos ejecturus, ut commercium cum Græcia ceterisque Europæ provinciis tolleret. Acria post biduum expugnata, Soldanus Christianis permisit; vel ibi manerent, vel cum uxoribus & liberis, rebusque, quas loco mobiles auferre possent, alio migrarent. Tum cepit urbes Jassam, Naplusium, Sebastem, *Nazareth*, *Sefuriet*. Cæsaream, quod vim adhibere coactus fuisset, injectis ignibus crematam vastavit. *Hifa*, quam Scriptores nostri *Caifam*, & *Arsupb*, quam *Assur* vocant, permiserunt se Soldano. *Saida* seu Sidon quoque, priusquam vis afferretur, deditioem fecit. Berytus vero seu *Berut* trium septimanarum obsidionem sustinuit. Ascalon loco pretii, quo Rex Guido Lusignanus liber dimitteretur, Soldano traditur.

XI.

Hierosolyma a Saladino capta.

Tandem decima nona Septembris Saladinus, quod primum animo destinaverat, urbis Hierosolymæ obsidionem
 ex-